

אות י' שבמילוי אות ה"י של הבינה (רמ"ק). **וְעַל דָּא תַּנִּינָן, עֵץ חַיִּים הִיא**
אֵילָנָא מְאִינֹן חַיִּים ועל כך למדנו שמש"כ עץ חיים היא היינו שפירושו
 שהאילן שהוא ז"א מקבל את חיותו מאותם החיים של הבינה, **אֵילָנָא דְאֶתְנַטֵּעַ**
בְּאֵינֹן חַיִּין והוא אילן שניטע ונשרש בחיים ההם של הבינה. **וְעַל דָּא מִי**
הָאִישׁ הֶחָפֵץ חַיִּים פְּתִיב ועל כן מי האיש החפץ חיים כתוב דהיינו שמי
 שחפץ בחיים מהבינה ישמור את לשונו מלדבר רע.

נצור לשונך מרע ולהזהר ממאכלות ומשקאות אסורים

אוּהַב יָמִים לְרֵאוֹת טוֹב, מָאן יָמִים שואל, מי הוא הנקרא בשם
 ימים ומשיב. **אֶלָּא דָּא הוּא שְׂמָא דְמַלְכָּא קְדִישָׁא** אלא
 זו היא המלכות שהיא לבוש ושם של המלך הקדוש ז"א (רמ"ק), **דְּאֶחֱיָדָא בְּאֵינֹן**
יוֹמִין עַלְאִין, דְּאֶקְרוּן יָמֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ שהיא אחוזה
 בימים העליונים שהם הו"ק דז"א ימי השמים על הארץ שהם נקראים, **יָמֵי הַשָּׁמַיִם**
וְדָאֵי ומבאר רבי אבא ימי השמים הוא הספירות של ז"א הנקרא שמים והם, **עַל**
הָאָרֶץ וְדָאֵי שהם מאירים על הארץ שהיא המלכות ולפי"ז מש"כ בפסוק אוהב ימים
 לראות טוב, פירושו שהוא אוהב את המלכות הנקראת ימים לייחודה עם ז"א הנקרא טוב
 (רמ"ק). **מָאן דְּבַעֵי חַיִּים דְּלַעִילָא, לְמַהוּי לִיהַ חוּלְקָא בְּהוּ**
 וכוונת הפסוק שמי שרוצה את החיים שלמעלה בבינה בכדי שיהיה לו חלק בהם. **וּמָאן**
דְּבַעֵי יוֹמִין עַלְאִין לְאֶתְדַבְּקָא בְּהוּ וּלְרַחֲמָא לְהוּ וכן מי
 שרוצה את הימים העליונים של המלכות ולהדבק בהם ולאהוב ולייחד אותם (רמ"ק),

יִנְטֵר פּוּמִיָּה מִכָּלֵא יִשְׁמֹר אֶת פִּי מִכָּל דְּבַר, יִנְטֵר פּוּמִיָּה
 וְלִישְׁנִיָּה [קלר], יִנְטֵר פּוּמִיָּה מִמִּיכָלֵא וּמִמִּשְׁתֵּיָא, דְּמִסְאָב
 לְנַפְשָׁא וּמִבְּאָר, שִׁישְׁמֹר אֶת פִּי מִמֵּאכֵל וּמִשְׁקָה אִסּוּרִים הַמְטַמְּאִים אֶת הַנֶּפֶשׁ,
 וּמִרְחֻקָא לְבַר נָשׁ מֵאֵינֹנִן חַיִּין וּמֵאֵינֹנִן יוֹמִין הַמְרַחֲקִים אֶת
 הָאָדָם מֵאלוֹ הַחַיִּים שֶׁל הַבֵּינָה וּמֵאלוֹ הַיָּמִים שֶׁל הַמַּלְכוּת, וְיִנְטֵר (ס"א פּוּמִיָּה וְלִישְׁנִיָּה)
 לִישְׁנִיָּה מִפְּלִין בִּישׁוֹן, דִּלָּא יִסְתַּאֲב בְּהוּ וְכֵן יִשְׁמֹר אֶת פִּי
 מִדִּיבּוּרִים רַעִים בְּכַדִּי שֶׁלֹּא יִטְמֵא בָהֶם, וְיִתְרַחֵק מִנִּיּוּהוּ, וְלֹא יִהְיֶה לִיָּה
 חוֹלְקָא בְּהוּ כִּי עִי"ז הוּא יִתְרַחֵק מִהַבֵּינָה וּמוֹזוֹן (רמ"ק), וְלֹא יִהְיֶה לוֹ חֶלֶק בָּהֶם
 בַּעוּה"ב.

יִזְהַר הָאָדָם מִלְּפָנָיו בְּפֶה וּבִלְשׁוֹן שֶׁלֹּא יִפְגֹּם בְּפֶה וְהַלְשׁוֹן הָעֲלִיוֹנִים
 תָּא חַזִּי, פּוּמָא וְלִישָׁן, אֶתֶר (אֶתֶרָא) עֲלָתָה הָכִי אֶקְרִי בֵּא
 וְרֵאָה שְׁגָם הַמְקוּם הָעֲלִיּוֹן שְׁבִאֲצִילוֹת נִקְרָא פֶה וּלְשׁוֹן מִפְּנֵי שֶׁהִסּוּד נִקְרָא לְשׁוֹן
 וְהַמַּלְכוּת נִקְרָאת פֶה (רמ"ק), וּבְגִין כֶּךָ לֹא יִפְגֹּם אֵינִישׁ פּוּמִיָּה
 וְלִישְׁנִיָּה וּמִשׁוּם כֶּךָ לֹא יִפְגֹּם הָאָדָם אֶת פִּי וּלְשׁוֹנוֹ בְּכַדִּי שֶׁלֹּא יִפְגֹּם כִּנְגַדָם בְּפֶה
 וְהַלְשׁוֹן הָעֲלִיוֹנִים, וְכָל שְׂפֵן לְאַסְתַּאֲבָא נַפְשִׁיָּה וְגַרְמִיָּה וְכֵל שְׂכֵן
 שֶׁלֹּא יִטְמֵא הָאָדָם אֶת עֲצָמוֹ וְגוֹפוֹ בְּמֵאֲכִלוֹת הָאִסּוּרִים (רמ"ק), בְּגִין דְּאַסְתַּאֲבָא

אור הרשב"י

[קלר] בדפוס מנטובה לא גרס ינטר פומיה ולישניה.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000

הוא בעלמא אחרא, והא אוקימנא משום שהוא יטמא בעולם אחר

למעלה וכבר נתבאר הענין היטב.

כשעם ישראל שומרים עצמם ממאכלות אסורות זוכים להדבק בשם הוי"ה
 זאת החיה אשר תאכלו מכל הבהמה וגו', (ויקרא יא) האי
 קרא לאו רישיה סיפיה, ולא סיפיה רישיה ושואל
 פסוק זה אין ראשו כסופו ואין סופו כראשו. זאת החיה בקדמיתא,
 ולבתר מכל הבהמה אמר בתחילה זאת החיה ואח"כ כתוב מכל הבהמה
 ומשיב. אלא אמר קדשא בריך הוא, בכל זמנא דישראל
 מנטרי נפשיהו, וגרמייהו, דלא לסאבא לון בכל זמן
 שישראל שומרים את עצמם ונפשם וגופם שלא יטמאו במאכלות אסורות, ודאי זאת
 החיה אשר תאכלו בודאי נאמר שהם בבחינת זאת החיה אשר תאכלו דהיינו
 שמזונם כשר וטהור הנשפע מהמלכות הנקראת זאת ונקראת חיה (רמ"ק), יהון
 שכיחין בקדושה עלאה, לאתדבקא בשמי שהם יהיו מצויים
 בקדושה העליונה ולהדבק בשמי הוי"ה, בבירורו דההיא בהמה
 דברירנא לכו למיכל ע"י שתבררו ותאכלו את הבהמה הטהורה שבררתי
 לכם לאכול מכל שאר הבהמות [קלז] ועי"ז יעזבו את אכילת הדברים הטמאים (רמ"ק), לא

אור הרשב"י

[קלז] וביאר האוהב ישראל שעיקר כוונת האכילה הוא לכל מי שהוא בר דיעה ויראת ה' נוגע בלבו שיכוין בעת אכילתו רק אל השפע הקדוש הרוחנית אשר בהמאכל ולא אל עצמיות המאכל הנשמי. וכמו שכתוב (ויקרא יא, ב) זאת החיה אשר תאכלו מכל הבהמה.

הלימוד היומי

תִּסְתַּאֲבוּ בָהוּ, וְתִהְיוּן דְּבִקִּין בְּשָׁמִי בכדי שלא תטמאו בהם ותהיו

דבקים בשמי.

בזמן שלא שלא נשמרים ממאכלות אסורות ומטמאים נפשם נדבקים בצד הס"א

וְכֹל זִמְנָא דְּלָאוּ אֵינּוּן נְטָרִין נִפְשֵׁיהוּ וְגַרְמֵיהוּ

מִמֵּיכְלָא וּמִשְׁתֵּיָא וכל זמן שהם לא ישמרו את נפשם וגופם ממאכל

ומשתה אסורים, יתדבקו באתר אחרא מסאבא, לאסתאבא

בהו ידבקו במקום אחר טמא, שיטמאו בהם. ובגין כך פתיב, זאת

החיה אשר תאכלו מפל ומש"כ, מפל, ודאי ומשום כך כתוב

בפסוק זאת החיה וכו' ומש"כ "מכל" ודאי הוא כך דהיינו שתאכלו מבחינת הבהמה שהיא

המלכות המתייחדת עם היסוד הנקרא כל (רמ"ק), דאיהו רזא דשפא

קדישא, לאתדבקה ביה שהוא סוד השם הקדוש להדבק בו דהיינו שע"י

שידבק בבחינות כל הבהמה שהם יסוד ומלכות ע"ז הוא ידבק בכל השם הקדוש (רמ"ק).

מִפְּל הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר עַל הָאָרֶץ פִּירוּשׁוֹ, בְּגִין דְּהֵאִי מִיכְלָא

דְּהֵאִי בְּהֵמָה אֲשֶׁתִּכַּח דְּכִיָּא, וְלֹא יִסָּאֵב לְכוּ שֶׁבִּגְלַל שׁוּחַ

המאכל של הבהמה שהיא המלכות, שהיא בארץ עם התחתונים (רמ"ק) והוא נמצא טהור

וכשר והוא לא יטמא אתכם, יהא לכו חולקא בשמי, לאתדבקה

ביה אז יהיה לכם חלק בשמי בכדי להדבק בו.

אור הרשב"י

היינו שצריך לאכול רק החיות שיש בכל הדברים שהוא אוכל.

הלימוד היומי